

Întâietatea făgăduinței

Textul de memorat: „În adevăr, făgăduința făcută lui Avraam sau seminței lui, că va moșteni lumea, n-a fost făcută pe temeiul Legii, ci pe temeiul acelei neprihăniri care se capătă prin credință.” (Romani 4:13)

Duminică, 30 iulie – Legea și credința

- Galateni 3:15-18;** 15. Fraților, (vorbesc în felul oamenilor) un testament, chiar al unui om, odată întărit, totuși nimeni nu-l desființează, nici nu-i mai adaugă ceva.
16. Acum, făgăduințele au fost făcute "lui Avraam și seminței lui." Nu zice: "și semințelor" (ca și cum ar fi vorba de mai multe), ci ca și cum ar fi vorba numai de una: "și seminței tale", adică Hristos.
17. Iată ce vreau să zic: un testament pe care l-a întărit Dumnezeu mai înainte, nu poate fi desființat, așa ca făgăduința să fie nimicită de Legea venită după patru sute treizeci de ani.
18. Căci, dacă moștenirea ar veni din Lege, nu mai vine din făgăduință; și Dumnezeu printr-o făgăduință a dat-o lui Avraam.

Geneza 9:11-17; 11. *Fac un legământ cu voi că nicio făptură nu va mai fi nimicită de apele potopului și nu va mai veni potop ca să pustiască pământul."*

12. *Și Dumnezeu a zis: "Iată semnul legământului pe care-l fac între Mine și voi și între toate viețuitoarele care sunt cu voi, pentru toate neamurile de oameni în veci:*

13. *curcubeul Meu, pe care l-am așezat în nor, el va sluji ca semn al legământului dintre Mine și pământ.*

14. *Când voi strânge nori deasupra pământului, curcubeul se va arăta în nor;*

15. *și Eu Îmi voi aduce aminte de legământul dintre Mine și voi și dintre toate viețuitoarele de orice trup; și apele nu se vor mai face un potop, ca să nimicească orice făptură.*

16. *Curcubeul va fi în nor; și Eu Mă voi uita la el ca să-Mi aduc aminte de legământul cel veșnic dintre Dumnezeu și toate viețuitoarele de orice trup de pe pământ."*

17. *Și Dumnezeu a zis lui Noe: "Acesta este semnul legământului pe care l-am făcut între Mine și orice făptură de pe pământ."*

Geneza 15:18; 18. *În ziua aceea, Domnul a făcut un legământ cu Avram și i-a zis: "Seminței tale dau țara aceasta, de la râul Egiptului până la râul cel mare, râul Eufrat,*

Geneza 17:1-21; 1. *Când a fost Avram în vârstă de nouăzeci și nouă de ani, Domnul i S-a arătat și i-a zis: "Eu sunt Dumnezeu cel Atotputernic. Umblă înaintea Mea și fii fără prihană.*

2. *Voi face un legământ între Mine și tine și te voi înmulți nespus de mult."*

3. *Avram s-a aruncat cu fața la pământ; și Dumnezeu i-a vorbit astfel:*

4. *"Iată legământul Meu, pe care-l fac cu tine: vei fi tatăl multor neamuri.*

5. *Nu te vei mai numi Avram; ci numele tău va fi Avraam; căci te fac tatăl multor neamuri.*

6. *Te voi înmulți nespus de mult; voi face din tine neamuri întregi; și din tine vor ieși împărați.*

7. *Voi pune legământul Meu între Mine și tine și sămânța ta după tine, din neam în neam; acesta va fi un legământ veșnic, în puterea căruia Eu voi fi Dumnezeuul tău și al seminței tale după tine.*

8. *Ție, și seminței tale după tine, îți voi da țara în care locuiești acum ca străin, și anume îți voi da toată țara Canaanului în stăpânire veșnică; și Eu voi fi Dumnezeuul lor."*

9. *Dumnezeu a zis lui Avraam: "Să păzești legământul Meu, tu și sămânța ta după tine, din neam în neam.*

10. *Acesta este legământul Meu pe care să-l păziți între Mine și voi, și sămânța ta după tine: tot ce este de parte bărbătească între voi să fie tăiat împrejur.*

11. *Să vă tăiați împrejur în carnea prepuțului vostru: și acesta să fie semnul legământului dintre Mine și voi.*

12. *La vârsta de opt zile, orice copil de parte bărbătească dintre voi să fie tăiat împrejur, neam după neam: fie că este rob născut în casă, fie că este cumpărat cu bani de la vreun străin, care nu face parte din neamul tău.*

13. *Va trebui tăiat împrejur atât robul născut în casă, cât și cel cumpărat cu bani; și astfel legământul Meu să fie întărit în carnea voastră ca un legământ veșnic.*

14. *Un copil de parte bărbătească netăiat împrejur în carnea prepuțului lui să fie nimic din mijlocul neamului său: a călcat legământul Meu."*

15. *Dumnezeu a zis lui Avraam: "Să nu mai chemi Sarai pe nevasta ta, Sarai; ci numele ei să fie Sara.*

16. *Eu o voi binecuvânta, și îți voi da un fiu din ea; da, o voi binecuvânta, și ea va fi mama unor neamuri întregi; chiar împărați de noroade vor ieși din ea."*

17. *Avraam s-a aruncat cu fața la pământ și a râs, căci a zis în inima lui: "Să i se mai nască oare un fiu unui bărbat de o sută de ani? Și să mai nască oare Sara la nouăzeci de ani?"*

18. *Și Avraam a zis lui Dumnezeu: "Să trăiască Ismael înaintea Ta!"*

19. *Dumnezeu a zis: "Cu adevărat, nevasta ta, Sara, îți va naște un fiu; și-i vei pune numele Isaac. Eu voi încheia legământul Meu cu el, ca un legământ veșnic pentru sămânța lui după el.*

20. *Dar și cu privire la Ismael te-am ascultat. Iată, îl voi binecuvânta, îl voi face să crească și îl voi înmulți nespus de mult; doisprezece voievozi va naște, și voi face din el un neam mare.*

21. *Dar legământul Meu îl voi încheia cu Isaac, pe care ți-l va naște Sara la anul pe vremea aceasta."*

Luni, 31 iulie – Credința și Legea

2. **Romani 3:31**; Deci prin credință desființăm noi Legea? Nicidecum. Dimpotrivă, noi întărim Legea.

Romani 7:7,12; 7. Deci ce vom zice? Legea este ceva păcătos? Nicidecum! Dimpotrivă, păcatul nu l-am cunoscut decât prin Lege. De pildă, n-aș fi cunoscut pofta, dacă Legea nu mi-ar fi spus: "Să nu poftești!"

12. Așa că Legea, negreșit, este sfântă, și porunca este sfântă, dreaptă și bună.

Romani 8:3; Căci – lucru cu neputință Legii, întrucât firea pământească o făcea fără putere – Dumnezeu a osândit păcatul în firea pământească, trimițând, din pricina păcatului, pe însuși Fiul Său într-o fire asemănătoare cu a păcatului

Matei 5:17-20; 17. Să nu credeți că am venit să stric Legea sau Prorociei; am venit nu să stric, ci să împlinesc.

18. Căci adevărat vă spun, câtă vreme nu va trece cerul și pământul, nu va trece o iotă sau o frântură de slovă din Lege, înainte ca să se fi împlinit toate lucrurile.

19. Așa că, oricine va strica una din cele mai mici din aceste porunci și va învăța pe oameni așa, va fi chemat cel mai mic în Împărăția cerurilor; dar oricine le va păzi și va învăța pe alții să le păzească, va fi chemat mare în Împărăția cerurilor.

20. Căci vă spun că, dacă neprihănirea voastră nu va întrece neprihănirea cărturarilor și a fariseilor, cu niciun chip nu veți intra în Împărăția cerurilor.

Marti, 1 august – Scopul Legii

3. **Galateni 3:19,20**; 19. Atunci pentru ce este Legea? Ea a fost adăugată din pricina călcărilor de lege, până când avea să vină "Sămânța" căreia Îi fusese făcută făgăduința; și a fost dată prin îngeri, prin mâna unui mijlocitor.

20. Dar mijlocitorul nu este mijlocitorul unei singure părți, pe când Dumnezeu este unul singur.

4. **Galateni 3:19**; 19. Atunci pentru ce este Legea? Ea a fost adăugată din pricina călcărilor de lege, până când avea să vină "Sămânța" căreia Îi fusese făcută făgăduința; și a fost dată prin îngeri, prin mâna unui mijlocitor.

Romani 5:13,20; 13. (Căci înainte de Lege păcatul era în lume. Dar păcatul nu este ținut în seamă câtă vreme nu este o lege.

20. Ba încă și Legea a venit pentru ca să se înmulțească greșeala; dar unde s-a înmulțit păcatul, acolo harul s-a înmulțit și mai mult;

Miercuri, 2 august – Legea, înainte și după Sinai

5. **Geneza 9:5,6**; 5. Căci voi cere înapoi sângele vieților voastre; îl voi cere înapoi de la orice dobitoc; și voi cere înapoi viața omului din mâna omului, din mâna oricărui om, care este fratele lui.

6. Dacă varsă cineva sângele omului, și sângele lui să fie vărsat de om; căci Dumnezeu a făcut pe om după chipul Lui.

Geneza 18:19; Căci Eu îl cunosc și știu că are să poruncească fiilor lui și casei lui după el să țină Calea Domnului, făcând ce este drept și bine, pentru ca astfel Domnul să împlinească față de Avraam ce i-a făgăduit”...

Geneza 26:5; pentru că Avraam a ascultat de porunca Mea și a păzit ce i-am cerut, a păzit poruncile Mele, orânduirile Mele și legile Mele.”

Geneza 39:7-10; 7. După câțeva vreme, s-a întâmplat că nevasta stăpânului său a pus ochii pe Iosif și a zis: "Culcă-te cu mine!"

8. El n-a voit și a zis nevastei stăpânului său: "Vezi că stăpânul meu nu-mi cere socoteală de nimic din casă și mi-a dat pe mână tot ce are.

9. El nu este mai mare decât mine în casa aceasta și nu mi-a oprit nimic, afară de tine, pentru că ești nevasta lui. Cum aş putea să fac eu un rău atât de mare și să păcătuesc împotriva lui Dumnezeu?"

10. Măcar că ea vorbea în toate zilele lui Iosif, el n-a voit să se culce și să se împreuneze cu ea.

Exodul 16:22-26; 22. În ziua a șasea, au strâns hrană îndoit, și anume doi omeri de fiecare. Toți frunțașii adunării au venit și au spus lui Moise lucrul acesta.

23. Și Moise le-a zis: "Domnul a poruncit așa. Măine este ziua de odihnă, Sabatul închinat Domnului; coaceți ce aveți de copt, fierbeți ce aveți de fiert și păstrați până a doua zi dimineața tot ce va rămâne!"

24. Au lăsat-o până a doua zi dimineața, cum poruncise Moise; și nu s-a împuțit și n-a făcut viermi.

25. Moise a zis: "Mâncați-o azi, căci este ziua Sabatului; azi nu veți găsi mană pe câmp.

26. Veți strânge timp de șase zile; dar în ziua a șaptea, care este Sabatul, nu va fi."

6. **Galateni 3:16-19**; 16. Acum, făgăduințele au fost făcute "lui Avraam și seminței lui." Nu zice: "și semințelor" (ca și cum ar fi vorba de mai multe), ci ca și cum ar fi vorba numai de una: "și seminței tale", adică Hristos.

17. Iată ce vreau să zic: un testament pe care l-a întărit Dumnezeu mai înainte, nu poate fi desființat, așa ca făgăduința să fie nimicită de Legea venită după patru sute treizeci de ani.

18. Căci, dacă moștenirea ar veni din Lege, nu mai vine din făgăduință; și Dumnezeu printr-o făgăduință a dat-o lui Avraam.

19. Atunci pentru ce este Legea? Ea a fost adăugată din pricina călcărilor de lege, până când avea să vină "Sămânța" căreia Îi fusese făcută făgăduința; și a fost dată prin îngeri, prin mâna unui mijlocitor.

Coloseni 2:6; *Astfel, dar, după cum ați primit pe Hristos Isus, Domnul, așa să și umblați în El*

Joi, 3 august – Mântuiți prin credință, nu prin Lege

7. **Faptele 7:38**; El este acela care, în adunarea israeliților din pustiu, cu îngerul care i-a vorbit pe muntele Sinai și cu părinții noștri, a primit cuvinte vii, ca să ni le dea nouă.

8. **Geneza 15:1-6**; 1. După aceste întâmplări, cuvântul Domnului a vorbit lui Avram într-o vedenie și a zis: "Avrame, nu te teme; Eu sunt scutul tău și răsplata ta cea foarte mare."

2. Avram a răspuns: "Doamne Dumnezeule, ce-mi vei da? Căci mor fără copii; și moștenitorul casei mele este Eliezer din Damasc."
3. Și Avram a zis: "Iată că nu mi-ai dat sămânță, și slujitorul născut în casa mea va fi moștenitorul meu."
4. Atunci cuvântul Domnului i-a vorbit astfel: "Nu el va fi moștenitorul tău, ci cel ce va ieși din tine, acela va fi moștenitorul tău."
5. Și, după ce l-a dus afară, i-a zis: "Uită-te spre cer și numără stelele, dacă poți să le numeri." Și i-a zis: "Așa va fi sămânța ta."
6. Avram a crezut pe Domnul, și Domnul i-a socotit lucrul acesta ca neprihănire.

Geneza 18:1-33; 1. Domnul i S-a arătat la stejarii lui Mamre, pe când Avraam ședea la ușa cortului, în timpul zădufului zilei.

2. Avraam a ridicat ochii și s-a uitat: și iată că trei bărbați stăteau în picioare lângă el. Când i-a văzut, a alergat înaintea lor, de la ușa cortului, și s-a plecat până la pământ.
3. Apoi a zis: "Doamne, dacă am căpătat trecere în ochii Tăi, nu trece, rogu-Te, pe lângă robul Tău.
4. Îngăduie să se aducă puțină apă, ca să vi se spele picioarele; și odihniți-vă sub copacul acesta.
5. Am să mă duc să iau o bucată de pâine, ca să prindeți la inimă, și după aceea vă veți vedea de drum; căci pentru aceasta treceți pe lângă robul vostru." "Fă cum ai zis", i-au răspuns ei.
6. Avraam s-a dus repede în cort la Sara, și a zis: "Ia repede trei măsuri de făină albă, frământă și fă turte."
7. Și Avraam a alergat la vite, a luat un vițel tânăr și bun și l-a dat unei slugi să-l gătească în grabă.
8. Apoi a luat unt și lapte, împreună cu vițelul pe care-l gătise, și l-a pus înaintea lor. El însuși a stat lângă ei, sub copac, și le-a slujit până ce au mâncat.
9. Atunci ei i-au zis: "Unde este nevasta ta, Sara?" "Uite-o în cort", a răspuns el.
10. Unul dintre ei a zis: "La anul pe vremea aceasta, mă voi întoarce negreșit la tine; și iată că Sara, nevasta ta, va avea un fiu." Sara asculta la ușa cortului, care era înapoia lui.
11. Avraam și Sara erau bătrâni, înaintați în vârstă; și Sarei nu-i mai venea rânduiala femeilor.
12. Sara a râs în sine, zicând: "Acum, când am îmbătrânit, să mai am poftă? Domnul meu, bărbatul, de asemenea, este bătrân."
13. Domnul a zis lui Avraam: "Pentru ce a râs Sara, zicând: "Cu adevărat, să mai pot avea copil, eu, care sunt bătrână?"
14. Este oare ceva prea greu pentru Domnul? La anul pe vremea aceasta, Mă voi întoarce la tine, și Sara va avea un fiu."
15. Sara a tăgăduit și a zis: "N-am râs!" Căci i-a fost frică. Dar El a zis: "Ba da, ai râs!"
16. Bărbații aceia s-au sculat să plece și s-au uitat înspre Sodoma. Avraam a plecat cu ei, să-i petreacă.
17. Atunci Domnul a zis: "Să ascund Eu oare de Avraam ce am să fac?..."
18. Căci Avraam va ajunge negreșit un neam mare și puternic, și în el vor fi binecuvântate toate neamurile pământului.
19. Căci Eu îl cunosc și știu că are să poruncească fiilor lui și casei lui după el să țină Calea Domnului, făcând ce este drept și bine, pentru ca astfel Domnul să împlinească față de Avraam ce i-a făgăduit"...
20. Și Domnul a zis: "Strigătul împotriva Sodomei și Gomorei s-a mărit, și păcatul lor într-adevăr este nespus de greu.
21. De aceea Mă voi coborî acum să văd dacă în adevăr au lucrat în totul după zvonul venit până la Mine; și dacă nu va fi așa, voi ști."
22. Bărbații aceia s-au depărtat și au plecat spre Sodoma. Dar Avraam stătea tot înaintea Domnului.
23. Avraam s-a apropiat și a zis: "Vei nimici Tu oare și pe cel bun împreună cu cel rău?"
24. Poate că în mijlocul cetății sunt cincizeci de oameni buni: îi vei nimici oare și pe ei și nu vei ierta locul acela din pricina celor cincizeci de oameni buni, care sunt în mijlocul ei?"
25. Să omori pe cel bun împreună cu cel rău, așa ca cel bun să aibă aceeași soartă ca cel rău, departe de Tine așa ceva! Departe de Tine! Cel ce judecă tot pământul nu va face oare dreptate?"
26. Și Domnul a zis: "Dacă voi găsi în Sodoma cincizeci de oameni buni în mijlocul cetății, voi ierta tot locul acela din pricina lor."
27. Avraam a luat din nou cuvântul și a zis: "Iată, am îndrăznit să vorbesc Domnului, eu care nu sunt decât praf și cenușă."

28. Poate că din cincizeci de oameni buni vor lipsi cinci: pentru cinci, vei nimici Tu oare toată cetatea?" Și Domnul a zis: "N-o voi nimici, dacă voi găsi în ea patruzeci și cinci de oameni buni."
29. Avraam I-a vorbit mai departe și a zis: "Poate că se vor găsi în ea numai patruzeci de oameni buni." Și Domnul a zis: "N-o voi nimici pentru cei patruzeci."
30. Avraam a zis: "Să nu Te mânie, Doamne, dacă voi mai vorbi. Poate că se vor găsi în ea numai treizeci de oameni buni." Și Domnul a zis: "N-o voi nimici, dacă voi găsi în ea treizeci de oameni buni."
31. Avraam a zis: "Iată, am îndrăznit să vorbesc Domnului. Poate că se vor găsi în ea numai douăzeci de oameni buni." Și Domnul a zis: "N-o voi nimici, pentru cei douăzeci."
32. Avraam a zis: "Să nu Te mânie, Doamne, dacă voi mai vorbi numai de data aceasta. Poate că se vor găsi în ea numai zece oameni buni." Și Domnul a zis: "N-o voi nimici, pentru cei zece oameni buni."
33. După ce a isprăvit de vorbit lui Avraam, Domnul a plecat. Și Avraam s-a întors la locuința lui.

- Geneza 22:1-18;** 1. După aceste lucruri, Dumnezeu a pus la încercare pe Avraam și i-a zis: "Avraame!" "Iată-mă!", a răspuns el.
2. Dumnezeu i-a zis: "Ia pe fiul tău, pe singurul tău fiu, pe care-l iubești, pe Isaac; du-te în țara Moria și adu-l ardere de tot acolo, pe un munte pe care ți-l voi spune."
3. Avraam s-a sculat dis-de-dimineată, a pus șaua pe măgar și a luat cu el două slugi și pe fiul său, Isaac. A tăiat lemne pentru arderea de tot și a pornit spre locul pe care i-l spusese Dumnezeu.
4. A treia zi, Avraam a ridicat ochii și a văzut locul de departe.
5. Și Avraam a zis slugilor sale: "Rămâneți aici cu măgarul; eu și băiatul ne vom duce până acolo să ne închinăm, și apoi ne vom întoarce la voi."
6. Avraam a luat lemnele pentru arderea de tot, le-a pus în spinarea fiului său, Isaac, și a luat în mână focul și cuțitul. Și au mers astfel amândoi împreună.
7. Atunci Isaac, vorbind cu tatăl său, Avraam, a zis: "Tată!" "Ce este, fiule?", i-a răspuns el. Isaac a zis din nou: "Iată focul și lemnele; dar unde este mielul pentru arderea de tot?"
8. "Fiule", a răspuns Avraam, "Dumnezeu însuși va purta grijă de mielul pentru arderea de tot." Și au mers amândoi împreună înainte.
9. Când au ajuns la locul pe care i-l spusese Dumnezeu, Avraam a zidit acolo un altar și a așezat lemnele pe el. A legat pe fiul său, Isaac și l-a pus pe altar, deasupra lemnului.
10. Apoi Avraam a întins mâna și a luat cuțitul ca să înjunghie pe fiul său.
11. Atunci Îngerul Domnului l-a strigat din ceruri și a zis: "Avraame! Avraame!" "Iată-mă!", a răspuns el.
12. Îngerul a zis: "Să nu pui mâna pe băiat și să nu-i faci nimic; căci știu acum că te temi de Dumnezeu, întrucât n-ai cruțat pe fiul tău, pe singurul tău fiu, pentru Mine."
13. Avraam a ridicat ochii și a văzut înapoia lui un berbec încurcat cu coarnele într-un tufiș; și Avraam s-a dus de a luat berbecul și l-a adus ca ardere de tot în locul fiului său.
14. Avraam a pus locului acelaia numele: "Domnul va purta de grijă". De aceea se zice și azi: "La muntele unde Domnul va purta de grijă".
15. Îngerul Domnului a chemat a doua oară din ceruri pe Avraam
16. și a zis: "Pe Mine însumi jur, zice Domnul: pentru că ai făcut lucrul acesta și n-ai cruțat pe fiul tău, pe singurul tău fiu,
17. te voi binecuvânta foarte mult și-ți voi înmulți foarte mult sămânța, și anume: ca stelele cerului și ca nisipul de pe țărmul mării; și sămânța ta va stăpâni cetățile vrăjmașilor ei.
18. Toate neamurile pământului vor fi binecuvântate în sămânța ta, pentru că ai ascultat de porunca Mea!"